

Minulý akademický rok jsem ztrávil na Texaské Technické Universitě ve městě jménem Lubbock, které se nachází v západní části Texasu. Na následujících stránkách popíši svoje zážitky a názory, které jsem za poslední rok získal.

První popis bude patřit vzdělávacímu systému. Zápis předmětů byl první semestr poněkud náročnější, jelikož nám předměty musela zapsat naše referentka, která se starala o celý náš pobyt na TTU. Seznam předmětů, které byly na webu a které byly nakonec otevřeny, nebyly tak úplně kompatibilní a tak se stalo, že některé předměty, které jsem si chtěl zapsat se nakonec vůbec neotevřely. Ale i tak skladba předmětů pro první semestr nebyla vůbec špatná.

První dojem z hodin byl, že to spíše připomínalo střední školu než naše university. Neměli rozdělení přednášek a cvičení a počet lidí ve třídě nepřesahoval 20 studentů. Toto se ale nakonec ukázalo jako docela dobrá věc, jelikož hodiny byly více interaktivní než u nás a student měl mnohem větší kontakt s vyučujícím. Náročnost předmětu z větší části pak závisela na konkrétním vyučujícím a z mé zkušenosti se pohybovala na škále od “velmi jednoduchá” až po “poměrně náročná”.

Pro názornost popíši několik vyučujících a jejich předmětů a pokusím se nechat na čtenáři udělat si dojem sám. První předmět, který zde popíši, je bakalářský předmět počítačové sítě, který vyučoval pan Dr. Gopal. První, co bylo rozdílné oproti našim zvyklostem bylo, že nám na první hodině řekl, že budeme potřebovat knížku, ze které se jednak budeme učit, ale hlavně z ní budeme dělat domácí úkoly. Knižku se mi sehnat od nikoho nepodařilo a tak jsem si jí musel, za ne zrovna zanedbatelné peníze, pořídit. Samotné hodiny pak spíše připomínaly přednášky a na některých nám pan Gopal ukázal i vzorové příklady. Ale to, co se u nás běžně dělá na cvičení, a procvičování příkladů, jsme většinou dostávali jako domácí úkoly, takže práce bylo relativně dost. Ale musím dodat, že pan Gopal byl velmi ochotný se vším pomáhat nebo poradit a jeho hodnocení bylo poměrně mírné. Během semestru jsme také psali několik testů, což se ukázalo jako výhoda, jelikož závěrečná zkouška pak tvořila asi jen 10 % známky.

Další kurz, byl magisterský předmět reprezentace znalostí s Dr. Gelfondem. Tento předmět si kladl za cíl nám vysvětlit různé přístupy, jak za pomoci Answer Set Programmigu (ASP) popsát běžný svět kolem nás. První, co mě na tomto předmětu zaujalo, byl samotný vyučující. Pan Gelfond patří mezi autory sémantiky ASP a tak jeho přednášky šly poměrně do hloubky co se matematického popisu týče. K dispozici jsme dostali knížku – tentokrát již online, které byl pan Gelfond autorem a kde vše velmi pěkně a čtivě popisoval. A díky knížce a velmi přehlednému výkladu bylo i takto relativně náročné téma poměrně příjemně udělatelné. Psali jsme několik testů, ale tyto testy byly v porovnání s tím, co nám pan Gelfond sliboval, velmi jednoduché. Pak jsme měli každý prezentaci na zvolený paper, který popisoval nějaké téma z reprezentace znalostí. S vyučujícím jsme měli několik povinných konzultací, kde jsme s ním probírali, jak bude prezentace vypadat. Příprava na tuto prezentaci zabrala poměrně dost času, jelikož byl pan Gelfond docela pedant. Ale jeho rady byly vždy konstruktivní a do budoucna si této zkušenosti velmi cením. Samotná prezentace pak probíhala celou jednu hodinu a student byl podroben poměrně značnému počtu otázek, na které musel odpovědět.

Poslední předmět, který bych rád popsal, byla dvojice magisterských předmětů software management a software architecture. Tyto předměty byly založeny z velké části na týmové práci. A tímto nebylo myšleno jen to, že jeden pracuje a druhý nedělá nic. Zadání byla opravdu tak rozsáhlá, že by jeden člověk všechnu práci sám nezvládl a tak byla týmová kooperace nezbytná. Já dostal do týmu jednoho kluka od nás z FITu a jednoho Inda. Ukázalo se, že práce v týmu není zdaleka tak jednoduchá a že je opravdu potřeba mít plán schůzek, připravené osnovy, co se na schůzkách bude

probírat a kdo bude za kterou část projektu zodpovědný a do kdy jí má udělat. Tohle jsme bohužel zjistili až v průběhu semestru a tak první část projektu šla opravdu ztuha. Uvedu jeden příklad: Sepisovali jsme na projekt seznam požadavků. Jednu část tohoto dokumentu jsem psal já a ostatní měli po mě udělat pouze revizi. Ale těsně před odevzdáním jsem zjistil, že někdo mojí část bez mého vědomí upravil a tak si dokument na několika místech protiřečil. Takovéto problémy jsme se ale nakonec naučili řešit a zkušenost práce v týmu považuji za velmi cennou.

Následující část tohoto popisu věnuji již ne škole, ale lidem v Texasu a Texasu obecně. První, co mě na obyvatelích tohoto státu zaujalo, je jejich ochota se s kýmkoliv a kdekoliv bavit. Stačí se jen někde na chvíli zastavit a lidé se vás už ptají odkud jste a co tu děláte. A proti všem očekáváním obyvatelé Texasu vědí, kde je Evropa a někteří dokonce i znali Českou republiku. Co dalšího mě zaujalo je jejich ochota pomáhat. Jelikož jsme neměli ze začátku auto, bez kterého je život v USA velmi komplikovaný, tak jsme neměli ani moc možností, jak se dostat na nákup. Ale naštěstí spolubydlící a kamarádi byli vždy ochotní nás kamkoliv na nákup odvézt.

Druhou zajímavou věcí je místní přístup ke sportu. Na kampusu byl pro studenty velký sportovní areál, kde bylo možné si vyzkoušet a zahrát snad jakýkoliv sport, od klasického fotbalu (soccer) přes lezení na stěně až po squash a racquetball. Nechyběla posilovna, běžecký ovál a plavecký bazén. Za celý rok se mi snad nestalo, že bych na sportovištích byl sám, vždy tam bylo spousty lidí a o sport byl opravdu velký zájem. Další výhodou pak bylo, že sportoviště byly pro studenty, teda aspoň pro nás, zdarma.

Další věc, která byla na mém pobytu v USA velmi pěkná, bylo cestování. Návštěva vesmírného muzea Houstonu a ponorky z druhé světové války v Galvestonu byl opravdu silný zážitek, který bych každému doporučil. Navštívili jsme i Kalifornii a tam nesměly chybět slavná filmová studia. To patřilo taky k něčemu, co asi jen tak nezapomenu. A pak národní parky, jmenovitě Grand Canyon a Guadalupe, by mohly sami o sobě představovat důvod, proč se do Států podívat.

Závěrem bych řekl, že jsem velmi rád, že jsem dostal možnost takto na rok vycestovat a zkusit si, jak se žije i jinde než u nás. Nabraných zkušeností si velmi vážím a nepochybuji, že se v budoucnu stanou velmi cennými a užitečnými. Každému, kdo by měl zájem takto vyjet, toto určitě doporučuji.